

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อพิจารณาถึงนโยบายขององคมนตรีแล้ว ทุกคนย่อมลงความเห็นพ้องกันว่า ความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมืองขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชากรในบ้านเมืองนั้น ถึงแม้ประเทศอาจจะไม่ส่งอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาตินัก แต่หาประชากรในประเทศนั้นมีการศึกษาสูง ก็จะสามารถช่วยกันทะนุบำรุงประเทศให้เจริญก้าวหน้า มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และมีความมั่นคงได้ ซึ่งจะช่วยให้ประชากรในชาติมีรายได้สูง และมีฐานะความเป็นอยู่ดีตามไปด้วย ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาการศึกษาบัณฑิต ประจำปี 2510 ตอนหนึ่งว่า "ความเจริญ หรือ ความดีของชาติขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมือง"¹ ดังนั้น ถ้าหากประเทศใดมีประชากรที่มีการศึกษาสูง ย่อมจะมีโอกาสพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ดีกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีการศึกษาค่ำ

วิชาพลศึกษา ก็เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติเป็นอย่างมาก ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวิชาอื่น ๆ ศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญสม มาร์ติน กล่าวว่ "การพัฒนากำลังคนนั้นนับว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ พลังงานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะกระทำสิ่งใดก็อย่างมีประสิทธิภาพ นั้นก็หมายถึง คนจะต้องมีพละอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง เมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีความอดทน ก็มีอย่างหนึ่ง คือ การพละอนามัยนั่นเอง"²

¹ สำนักราชเลขาธิการ, ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, 2514), หน้า 41.

² บุญสม มาร์ติน, "กรีกกับการพัฒนาประเทศ" ประมวลบทความเรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 8.

ดร.กลิน เอช สตรอง ได้บรรยายในการประชุมเรื่องกีฬาและสุขภาพแห่งเอเชีย ที่กรุง-
เทพมหานคร ประเทศไทย กล่าวว่ ถ้าเรานำการพลศึกษามาสอนอย่างดีแล้ว จะมีบทบาท
ช่วยให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ดังนี้

1. บทบาทในการพัฒนาจิตใจต่าง ๆ ขึ้นพื้นฐาน
2. บทบาทการพัฒนาความเจริญทางด้านร่างกาย
3. บทบาทของสมรรถภาพทางกาย
4. บทบาทในการสอนกีฬา และทักษะในการใช้เวลาว่าง
5. บทบาทการพัฒนาภาพพจน์ของตนเอง
6. บทบาทในการช่วยพัฒนาความคิด
7. บทบาทในการพัฒนาค่านิยม
8. บทบาทในการส่งเสริมสุขภาพ
9. บทบาทในการปรับปรุงบุคลิกภาพ
10. บทบาทช่วยในการพักผ่อนหย่อนใจ
11. บทบาทในการสร้างเสริมความสามารถในการทำงานของร่างกาย¹

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาให้
สมบูรณ์ และนอกจากจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจของนักเรียนแล้ว
ยังเป็นส่วนประกอบอันสำคัญที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการศึกษาเล่าเรียนอีกด้วย ดัง
ผลการวิจัยของ มาร์เซีย อี. ฮาร์ท และ คลาตัน ที. เชย์ (Marcia E. Hart and
Claton T. Shay) พบว่า "สมรรถภาพทางกายกับความสามารถทางวิชาการมีความ
สัมพันธ์กัน ถ้าสมรรถภาพทางกายดีก็จะทำให้การเรียนดีขึ้น"²

¹กลินตัน เอช สตรอง, "บทบาทของพลศึกษาในโรงเรียน," วารสารสุข-
ศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 5 (กรกฎาคม 2522) : 42 - 46.

²Marcia E. Hart and Claton T. Shay, "Relationship Between
Physical Education and Academic Success, "Research Quarterly 35
(October 1964) : 357 - 448.

การศึกษาจะมีคุณภาพดี และบังเกิดผลตามแนวทางที่วางไว้ ก็จะต้องอาศัยครู เป็นกำลังสำคัญ โดยเฉพาะ ครูพลศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน และมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับทางบ้านอยู่แล้ว จะต้องช่วยอบรมมนิสัย ให้ความรู้ และเตรียม นักเรียนซึ่งจะเติบโตไปเป็นพลเมืองดี เป็นกำลังสำคัญของบ้านเมือง ด้วยเหตุนี้จึงต้อง เตรียมและสร้างครูที่มีคุณภาพสูง คือ มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะ และจิตใจสูง มีความเสียสละ และเหมาะสมที่จะช่วยแนะแนวทางให้ผู้อื่นได้รับการศึกษาที่ถูกต้อง เป็น พลเมืองดีของประเทศ ถึงโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 ที่ได้ประกาศใช้ในรัชสมัยพระ บาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โดยอ้างถึงความสำคัญของการฝึกหัดครู ไว้ว่า "การศึกษาในปัจจุบันนี้ และในอนาคต ก็ต้องครูเป็นที่ตั้ง ครูก็แล้วก็จะทำให้การ ศึกษาเล่าเรียนดี การใหญ่ของกรมศึกษาธิการก็คือ ฝึกหัดครูให้ดี แล้วเป็นทางจริง ๆ ที่ จะให้การศึกษาล่าเรียนในบ้านเมืองดำเนินสู่ความเจริญ"¹ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า— เราจะเตรียมครูพลศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถขนาดใดก็ตาม แต่หากพวกเขาขาด ประสบการณ์ในการที่จะออกไปประกอบอาชีพครู ก็จะทำให้พวกเขาไม่สามารถจะนำเอา ความรู้ ความสามารถ ที่ได้ศึกษาไป มาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ก็เท่าที่ควร สิ่งที่จะให้ประ— สบการณ์แก่พวกเขาได้เป็นอย่างดี ก็คือการจัดประสบการณ์ในการฝึกสอนให้กับนิสิตนักศึกษ— ษา ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งของการฝึกหัดครู และการฝึกสอนนี้เกิดขึ้นมาจากแนว คิดที่จะทำให้ทฤษฎีทางวิชาชีพครู กับการปฏิบัติจริง ๆ เป็นสิ่งควบคู่กันไป

การที่จะได้ครูที่ดีออกไปทำการสอนนักเรียนนั้น การฝึกสอน เป็นสิ่งสำคัญใน การฝึกหัดครูเป็นอย่างมาก

อินโล (InLow) ได้กล่าวว่า "การฝึกสอนนั้นไม่เพียงแต่จะอำนวยความสะดวก โดยตรงแก่นักศึกษาฝึกสอนแต่เพียงอย่างเดียว หากยังเป็นสิ่งที่จะวัดคุณภาพของโครงการ ฝึกหัดครูอีกด้วย เพราะการฝึกสอนเป็นการประเมินผลรวมยอดทั้งหมดของการฝึกหัดครู"²

¹ อารี สันทรวี, "การฝึกหัดครู อดีต ปัจจุบัน และอนาคต," ศูนย์ศึกษา 19 (มกราคม - มีนาคม 2516) : 28.

² Gail M. Inlow, Maturity in High School Teaching (New York : Prentice Hall, 1956), p. 43

ทองเรียน อมรัชกุล ไก่กล่าวไว้ว่า "การฝึกสอนเป็นอาวุธสำคัญที่สามารถฝึกฝนความเป็นครูให้ใกล้เคียงถึงขนาด เป็นหัวใจของวิศวกรในการสร้างความเป็นครูในอุดมคติ¹

พูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อุษยา คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ไต่ถามในพิธีเปิดสัมมนาการฝึกสอนของนิสิตว่า

"ในบรรดาทรัพยากรทั้งหลายนั้น เขาอาจนับว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุด ซึ่งจะคงได้รับภาวพัฒนาอย่างเต็มฝีมือ และถูกทาง ในเมื่อครูเป็นผู้มีหน้าที่พัฒนาทรัพยากรอันล้ำค่าของชาติ ครูจึงเป็น Key Person และการฝึกหัดครูจึงเป็นงานที่รัฐบาลควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในโครงการพัฒนา

เนื่องจากครูมีหน้าที่ในกาพัฒนาแตกต่างกับอาชีพอื่น การเรียนการสอนในการฝึกหัดครูจึงมีลักษณะที่พิเศษออกไปเฉพาะด้านวิชาการนั้น ครูจะต้องมีความรู้ซึ่งประกอบควย ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นทั่วไป (General Education) ความรู้ในวิชาชีพ (Professional Education) และครูจะต้องมีสมรรถภาพอื่น ๆ ที่จำเป็นแก่การเป็นครูอีกหลายอย่าง เช่น สมรรถภาพในการปกครอง ในการแนะแนว ในการทำกิจกรรมชนิดต่าง ๆ ของโรงเรียน ในการให้บริการอันแก่แก่ชุมชน และสร้างควมสัมพันธ์อันดี ตลอดจนจะต้องเป็นผู้ที่สามารถในการวิจัยปัญหาต่าง ๆ และการชวนชวายุให้ควมรู้ของตงงอกเงยก้าวหน้ายิ่งขึ้นอยู่เสมอ หรือที่เราเรียกว่า Professional Growth

เมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่สาคัญจะต้องรับฝึกชอบในการจัดสิ่งดังกล่าวนี้ให้แก่ครูแล้ว ระยะเวลาที่สาคัญที่สุดอาจกล่าวได้ว่า คือ ระยะเวลาแห่งการฝึกสอนนี้เอง เพราะเป็นระยะที่นิสัยจะโคประมวลทุกอย่างที่โครับจากสถาบันเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติ เพื่อจะโคสำรวจควาสามารถ Apply โคได้ ถูกตอง เหมาะสมเพื่อบงโค เป็นการเปิดโอกาสให้นิสัยโควิเคราะห์ตนเอง และให้อาจารย์นี้เทศกโคช่วยเหลือแก้ไขก่อนจะออกไปปฏิบัติหน้าที่ครูอย่างเต็มตัว"²

¹ทองเรียน อมรัชกุล, สัมมนาการฝึกสอน วศ.พิเศษโลก ปีการศึกษา 2514 (พิเศษโลก : วศ.พิเศษโลก, 2514), หน้า 38 - 40.

²คุณหญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อุษยา, สัมมนาการฝึกสอนนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

ไฮเนส (Haines) ได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนครูที่ออกไปฝึกสอนนั้น มีความสนใจ ความมุ่งมั่น ความพร้อม และความสามารถที่แตกต่างกัน โครงการฝึกสอนจึงเป็นการเปิดโอกาสที่จะให้เขาได้ใช้ความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลอย่างเต็มที่ เพื่อเขาจะได้ค้นพบทฤษฎีทางการศึกษาต่าง ๆ โดยตนเองซึ่งเป็นผลที่จะทำให้เขาพร้อม และมีสมรรถภาพในการเป็นครู ทั้งนี้เพราะการฝึกสอนได้ทำให้เขาได้มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่ มีความรับผิดชอบเหมือนกับเป็นครูที่แท้จริง ภายใต้การนิเทศของอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์¹

การฝึกหัดครู เราจะจัดให้มีการเรียนเฉพาะภาคทฤษฎีแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ เราจะต้องจัดให้มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทดลองนำเอาความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้สอนในสถานการณ์จริง ๆ

ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ ได้กล่าวว่า

การสอนเป็นศาสตร์และศิลป์ จึงต้องการเรียนทฤษฎี เพื่อให้มีความรู้หลักการต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้สอนให้ไกลผล และทั้งฝึกหัดเพื่อนำเอาหลักการเหล่านั้นมาประยุกต์ในสภาพการจริง ๆ การฝึกสอนจึงเป็นงานชิ้นสุดท้ายที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่จะไปประกอบอาชีพครูในอนาคตได้ทดลองปฏิบัติทำงานกับนักเรียนในห้องเรียน และในสนามจริง ๆ และเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ ก็จะมีโอกาสสองแก้ไข ปัญหาเหล่านั้นด้วยตนเอง โดยมีครูพี่เลี้ยง และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในเรื่องเหล่านี้ คอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ²

โครงการฝึกสอนของนักศึกษาควรจะต้องมุ่งหมายเอาไว้ให้ชัดเจนและควรให้นักศึกษาได้ทราบและเข้าใจจุดมุ่งหมายของการฝึกสอน ก่อนที่จะออกทำการฝึกสอน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของนักศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การฝึกสอนประสบผลสำเร็จตามความต้องการได้ดียิ่งขึ้น

¹Aleye Claton Haines, Guiding the Student Teaching Process in Elementary Education (Chicago : Rand Mc. Nally, 1960), p. 227

²ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์, ปลายทาง (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา, 2518) คำนำ.

หมวดนิเทศการฝึกสอนฝ่ายการฝึกหัดครู และบริการการศึกษา ของวิทยาลัย
ครูนครสวรรค์ ไก่กล่าวถึงความมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ว่า

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกสอนได้มีโอกาสทดลองหลักการและวิธีสอนต่าง ๆ ที่ได้
เรียนรู้จากสถานศึกษา และจากตำราวิชาการศึกษา
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกสอน มีทักษะในการสอน
3. เพื่อให้นักเรียนฝึกสอนมีความสามารถในการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ
ความเจริญเติบโต ตลอดจนการ เรียนรู้ของเด็ก อันจะช่วยให้การ เป็นครู เป็น
ไปควบคู่
4. เพื่อให้นักเรียนฝึกสอน มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งได้
แก่ ครูผู้ร่วมงาน ตลอดจนเด็กนักเรียนในชั้น
5. เพื่อให้โอกาสนักเรียนฝึกสอนได้เห็นความสามารถและจุดอ่อนของตนทั้ง
ในการสอนและการอยู่ร่วมกับเด็ก เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม แก้ไข และ
ปรับปรุง อันจะเป็นผลดียิ่งสำหรับการเตรียม เพื่อความเจริญในอาชีพครูใน
เวลาต่อไป
6. เพื่อให้นักเรียนฝึกสอน เข้าใจหน้าที่ของครูที่มีต่อสังคม
7. เพื่อให้นักเรียนฝึกสอน เกิดความมั่นใจในหน้าที่ของครู¹

การฝึกสอนจึงเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของนักศึกษาที่จะออกไป
ประกอบอาชีพครู หรืออาจจะกล่าวได้ว่า "การฝึกสอนคือหัวใจสำคัญของการฝึกหัดครู"
เพราะการฝึกสอน เป็นการจัดประสบการณ์จริงให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ทดลองนำ
เอาความรู้ทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตลอดจนความเข้าใจในวิชาการอื่น ๆ มาทดลอง
ใช้ในสภาพการที่แท้จริง เพื่อนักศึกษาจะได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง รวมทั้ง
ทัศนคติและความเจริญงอกงามทางอาชีพครู และนักศึกษาได้มีโอกาสติดต่อทำงานร่วมกับ
ครูอื่น ๆ เป็นการฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริม
ให้นักศึกษาเป็นครูที่ดีในอนาคตได้ แต่ประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับจากการฝึกสอน จะดี
หรือไม่ เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น โรงเรียนที่ฝึกสอน ผู้บริหารโรง-
เรียน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง นักเรียน ตัวนักศึกษาเอง อุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก

¹ ปาพจน์ โสภณ, คู่มือการฝึกสอน (นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์,
2516), หน้า 1.

ความสะดวก และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าน่าจะศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่โดยตรง หรือ ผู้เกี่ยวข้อง ใจเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดโครงการฝึกสอน ของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีความก้าวหน้าและเกิดผลดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้มีครูพลศึกษาที่มีคุณภาพดี ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพ ความความต้องการของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อสำรวจข้อเท็จจริงที่เป็นอุปสรรคในการฝึกสอนของนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา ระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาที่ผ่านการฝึกสอนแล้ว
4. เพื่อสำรวจข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข การจัดการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอสมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาก่อนที่จะจบหลักสูตร จะต้องผ่านประสบการณ์ทางการฝึกสอน ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมขั้นสุดท้ายก่อนที่จะประสบการณตรงแก่นักศึกษาก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพครู จากที่กล่าว เราจะเห็นได้ว่า การฝึกสอนเป็นหัวใจสำคัญทางวิชาชีพครู ดังนั้นโครงการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจึงสมควรจัดให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการฝึกสอน เพราะปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นนอกจากจะทำให้ไม่สามารถพัฒนาการฝึกสอนให้ไกลดแล้ว ยังเป็นการทำลายทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูพลศึกษาของนักศึกษาได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่า ควรจะทำการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงโครงการฝึกสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาถึงปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ความคิดเห็นของประชากร 3 กลุ่ม คือ

1. อาจารย์นิเทศก์ ที่ทำการนิเทศการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกคน
2. อาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนฝึกสอน ที่นักศึกษาทำการฝึกสอน
3. นักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ทำการฝึกสอนในปีการศึกษา 2522 ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม, วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี และ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อควรระวังของการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้วยความจริงใจ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

อาจารย์พี่เลี้ยงบางส่วนที่ตอบแบบสอบถาม ไม่มีวิทยุทางพลศึกษา จึงอาจจะไม่มี ความเข้าใจ และไม่ทราบถึงปัญหาทางค่านพลศึกษาได้ก็เท่าที่ควร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกสอนของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาฝึกสอนที่จะออกไปทำการฝึกสอน ในการที่จะใช้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง ทั้งด้านวิชาการ และบุคลิกภาพ เพื่อให้การฝึกสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารของวิทยาลัยพลศึกษา อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ในการปรับปรุงแก้ไข หลักการ และวิธีปฏิบัติงานในค่านนี้ให้ดีขึ้น
4. เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนที่นักศึกษาไปทำการฝึกสอน จะได้เข้าใจวัตถุประสงค์

สงค์ ลักษณะงาน วิธีการ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่โรงเรียนประสบอยู่

5. สถาบันผลิตครูต่าง ๆ จะได้ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ตลอดจนปรับปรุงโครงการฝึกสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. เป็นแนวทางใหญ่ที่มีความสนใจ ใฝ่ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในสถาบันอื่นต่อไป

7. เป็นประโยชน์กับผู้วิจัยเอง ซึ่งจะต้องออกไปทำงานในก้านนี้ต่อไป จะได้นำเอาผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการทำงานใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำจำกัดความ

การฝึกสอน	หมายถึง ประสบการณ์ภาคปฏิบัติที่ทางวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดให้นักศึกษาออกไปฝึกในโรงเรียนฝึกสอน เพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูพลศึกษา ภายใต้การนิเทศของอาจารย์นิเทศก์การฝึกสอนร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยง
อาจารย์นิเทศก์	หมายถึง อาจารย์ของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่นิเทศการฝึกสอน รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ และประสานงานระหว่างโรงเรียนฝึกสอน อาจารย์พี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอน และวิทยาลัยพลศึกษาที่นักศึกษาเรียนอยู่
อาจารย์พี่เลี้ยง	หมายถึง ครู อาจารย์ ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่นักศึกษาทำการฝึกสอนอยู่ ซึ่งผู้บริหารของโรงเรียนฝึกสอน จัดให้ทำหน้าที่คอยดูแลช่วยเหลือให้คำแนะนำ ขณะที่นักศึกษาไปปฏิบัติงานการฝึกสอนอยู่ในโรงเรียนนั้น
นักศึกษาฝึกสอน	หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ทำการฝึกสอนในปีการศึกษา 2522 ชุดที่ 1

วิทยาลัยพลศึกษา
ในเขตจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียง
เหนือ หมายถึง วิทยาลัยพลศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีอยู่ 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี และ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

โรงเรียนฝึกสอน หมายถึง โรงเรียนที่ทางวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้จัดส่งนักศึกษาไปฝึกสอน ในปีการศึกษา 2522

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย